

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010064
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719010064.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša, JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného F. L., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2021, o odvolaní okresného prokurátora Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/16/2019 zo dňa 05. 08. 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/16/2019 zo dňa 05. 08. 2020 bol obž. F. L. podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1Pv/397/18/6611 zo dňa 11. 02. 2019, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 23. 06. 2018 v čase asi okolo 01.00 h vo N. na A.. X. XX/XX pred podnikom „U Y.“ po predchádzajúcom konflikte fyzicky napadol B. S., nar. XX. XX. XXXX tým spôsobom, že tohto udrel päťou do oblasti tváre, následkom čoho B. S. spadol na zem a ostal dezorientovaný, čím B. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. Lúka, Q. XXXX/XX spôsobil zranenia a to trieštvú zlomeninu nosovej kosti a nosovej priehradky s posunom úlomkov, odreninu kože na nose, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 21 dní, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodených - B. S., nar. XX. XX. XXXX vo N., trvale bytom Q. D., Q. XXXX/XX a Q. zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom F. cesta 2, XXX XX W. - mestská časť F., G.: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby prvostupňový súd zdôvodnil tým, že obžaloba kládla obžalovanému za vinu v podstate to, že dňa 23. 06. 2018 pod podnikom „U Y.“ po predchádzajúco konflikte fyzicky napadol poškodeného B. S. tým spôsobom, že ho udrel päťou do oblasti tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem a ostal dezorientovaný. Jediný, kto usvedčuje obžalovaného z takéhoto priebehu skutku, je poškodený. Ten vypovedal, že pred podnikom Y. sa proti nemu rozbehol obžalovaný a udrel ho do nosa, potom sa strhla trma-vrma a už si viac z toho nepamätal. Prebral sa, keď tam bola záchranka a polícia. Svedkyňa O. I., družka poškodeného, síce vypovedala, že videla poškodeného, ako visel prevesený cez zábradlie a celú tvár mal od krvi, potom videla obžalovaného, ako ležal na ňom a bil ho päťami do tváre. Čo sa tam ale presne stalo, ani kto to zapríčinil, nevedela uviesť. Nevedela, či aj niekto iný poškodenému ublížil. Keď sa vrátila z podniku von, poškodený ležal na zemi, obžalovaný bol nad ním a bil ho päťami do tváre, ona ho ťahala od poškodeného, aby ho už nechal. Nikto z vypočutých svedkov však nepotvrdil, že by niekoho videl, ako by zasahoval do konfliktu medzi poškodeným a obžalovaným. Nikto teda nevidel, že by svedkyňa I. ťahala obžalovaného od poškodeného. Naopak, všetci piati vypočutí svedkovia (M., U., P., S., M., W.) potvrdili,

že poškodený B. S. sa v priestoroch podniku správal nevhodne, z toho dôvodu bol z podniku vyvedený obžalovaným a svedkom G. M.. Ten okrem iného tiež vypovedal, že poškodený už v podniku fyzicky napadol obžalovaného, kedy mu dal „hlavičku“. Zo svedeckých výpovedí ďalej vyplynulo, že poškodený bol v takom stave, že mal problém sám stáť na nohách, z toho dôvodu ostal aj prevesený cez zábradlie pred podnikom. Svedkovia zhodne potvrdili, že poškodený opakovane provokoval obžalovaného, ten na provokácie nereagoval, až keď sa vybral za poškodeným, ten sa zrazu rozbehol oproti obžalovanému a napadol ho, a pri vzájomnom ťahaní vytiahol nôž, ktorým trikrát bodol obžalovaného, a následne bol odzbrojený svedkom F. S.. Súd konštatoval, že verziu obžalovaného nepotvrdili len iní príslušníci SBS, ale aj nestranní svedkovia, ktorí boli na mieste činu prítomní, pričom svedok P. M. okrem iného uviedol, že síce môže byť, že mal poškodený aj krvavý nos, ale mohol sa poraniť pri tom páde, pretože on spadol niekoľko krát, ale bol si na 100% istý, že obžalovaný na poškodeného neútočil, vždy sa len bránil. Nevidel úder obžalovaného voči poškodenému. Keď poškodený pichal nožom obžalovaného, poškodený ležal na chrbte na zemi, obžalovaný stál nad ním a poškodený ho zo zeme pichal nožom. Svedkovia P. W. a U. O., príslušníci polície, ktorí boli privolaní na miesto činu, priebeh skutku síce nevideli, ale potvrdili, že obžalovaný bol poranený od noža, ktorý zaistili na mieste poškodenému. Aj znalec MUDr. Y. jednak v znaleckom posudku, ako aj v rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní pripustil aj možnosť vzniku zlomeniny nosa poškodeného akcelerovaným pádom na tvár, teda pádom na tvrdú podložku, o čom svedčilo poranenie kože na chrbte nosa, ktoré bolo verifikované lekárske vyšetrením, ktoré je oveľa častejšie prítomné pri páde na tvrdú podložku. Teoreticky by to poranenie mohlo vzniknúť aj pri údere, ale to je menej časté. Po takto vykonanom dokazovaní bolo potom súdu zrejmé, že len poškodený vypovedal, že ho mal obžalovaný udrieť päťou do nosa, čo nevidela ani svedkyňa O. I. a potom existovala skupina piatich výpovedí svedkov, ktorí v podstate zhodne uviedli, že obžalovaný fyzicky na poškodeného neútočil, len sa bránil, a sám bol pri konflikte poranený nožom zo strany poškodeného. V neposlednom rade súd uviedol, že poškodený už bol právoplatne odsúdený za protiprávne konanie voči obžalovanému, o čom svedčil aj oboznámený vyšetrovací spis ČVS:ORP-XXX/ZV-ZV-XXXX, kedy bol poškodený trestne stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Okrem toho poškodený bol v čase rozhodovania vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica pre dôvodné podozrenie zo spáchania ďalšej násilnej trestnej činnosti.

Zo zhora uvedených dôvodov potom samosudca mal za zrejmé, že obžalovaný fyzicky nenapadol poškodeného, ale bol to práve poškodený, ktorý ako prvý zaútočil na obžalovaného, trikrát ho pritom bodol do nohy nožom a obžalovaný sa jeho útoku len bránil, čo bolo potvrdené aj piatimi vypočutými svedkami. Podľa jeho názoru je zrejmé, že zo strany obžalovaného boli naplnené znaky nutnej obrany v zmysle § 250 ods. 1 Tr.zák. a zároveň obrana obžalovaného nebola celkom zjavne neprimeraná útoku.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor priamo do zápisnice z hlavného pojednávania, pričom obžalovaný a obhajca prehlásili, že sa vzdávajú práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozsudku.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že zastáva názor, že v danom prípade bolo v prvom rade nesporne preukázané, že v prípade obž. F. L. a poškodeného B. S. sa jednalo o vzájomný útok, pričom útočil tak jeden ako aj druhý s tým, že v opačnom konaní bolo vedené trestné stíhanie práve voči obv. B. S., kde za svoje konanie bol aj náležite potrestaný. S. útok bol uznaný ako vzájomné napádanie sa, pričom konanie ani jednej z osôb nevykazovalo, a to aj podľa záverov znaleckého dokazovania, znaky obrany, pričom nebolo až také podstatné pri posúdení skutku ako takého, kto uvedený konflikt vyvolal. Podľa názoru okresného prokurátora je dôležité, že na základe existujúceho konfliktu dochádzalo ku stretu dvoch rovnocenných partnerov, ktorí na seba aktívne útočili, pričom ani v jednom konaní nie sú preukázateľné znaky nutnej obrany v žiadnom smere. Skutočnosť, že obžalovaný popiera spáchanie skutku a tvrdí, že sa pred agresívnym správaním poškodeného bránil, neznamená, že skutočne došlo ku konaniu takým spôsobom, ako uvádza obvinený.

Na verejnom zasadnutí intervenujúci krajský prokurátor sa v plnom rozsahu pridrižoval písomných dôvodov odvolania s tým, že navrhoval tomuto odvolaniu vyhovieť. Podľa jeho názoru v predmetnej veci neboli naplnené znaky nutnej obrany a to vzhľadom na skutočnosť, že v čase zranenia poškodeného tento proti obžalovanému neútočil, čo potvrdila aj svedkyňa I., ktorá poškodenému pribehla na pomoc.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa vzájomného napádania týchto osôb, krajský súd má za to, že bolo jednoznačne preukázané, že poškodený B. S. použil na napádanie obžalovaného nôž, pričom ho niekoľkokrát bodol do nohy. Ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu obžalovaný sa voči takto smerovanému útoku bránil tým, že sa snažil vykryť útoky, ktoré smerovali aj do iných oblastí jeho tela. Je teda zrejmé, že intenzita útoku poškodeného voči obžalovanému bola takej miery a spôsobom podľa názoru krajského súdu, že bol oprávnený použiť voči takémuto útoku obranu aj väčšej intenzity, ktorá však neprekročila úroveň zjavne neprimeraného útoku. Z vykonaného dokazovania mal krajský súd za preukázané, že k odzbrojeniu poškodeného došlo v čase, kedy obaja ležali na zemi a teda hrozba trvajúceho protiprávneho útoku na osobu obžalovaného naďalej trvala, z čoho jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol oprávnený použiť na ochranu svojho zdravia primeranú obranu.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici bolo v dostatočnej miere preukázané, a ani svedecká výpoveď svedkyne I. to nevyviedla, že v čase, kedy poškodený ležal na zemi, naďalej bol schopný pokračovať v útoku voči obžalovanému.

Zároveň zo znaleckého dokazovania vyplynuli dve možnosti, akým spôsobom mohlo dôjsť k zraneniu. Jednak útokom na nos tak, ako uvádzal poškodený, avšak mechanizmus zranenia tak isto mohol byť spôsobený akcelerovaným pádom na tvár, kedy mohlo vzniknúť zranenie nárazom na tvrdú podložku, o čom svedčila aj prítomnosť poranenia kože na chrbte nosa. Ako znalec ďalej uviedol, takéto zranenia sú oveľa častejšie pri páde na tvrdú podložku ako pri udere, kedy je to menej časté.

Rovnako ako prvostupňový súd i krajský súd je toho názoru, že v danom prípade tak výpoveď poškodeného a svedkyne, ktorá nebola priamo pri celom prebiehajúcom konflikte, je plná viacerých rozporov a pochybností. Z vyhodnotenia ďalších svedeckých výpovedí je zrejmé, že v danom prípade obžalovaný jednoznačne splnil všetky znaky nutnej obrany v zmysle § 25 ods. 1 Tr. zák. a samotná obrana obžalovaného nebola celkom zjavne neprimeraná útoku. Prokurátor v danom prípade neunesol dôkazné bremeno a nebolo možné po vykonanom dokazovaní, vzhľadom na viaceré pochybnosti ohľadne mechanizmu vzniku zranení, ako aj trvajúcej hrozby útoku, bez ďalších dôvodných pochybností uznať vinu obžalovaného.

Z tohto dôvodu má krajský súd za to, že bolo povinnosťou prvostupňového súdu oslobodiť obžalovaného spod obžaloby a preto odvolanie okresného prokurátora považoval v danom prípade za nedôvodné.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.